Ἔτος ΙΑ' Ἐν Ἀθήναις 13 Ἰουνίου 1898 Ἀριθ. 24

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΟΔΩ: ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ, ΑΡ. 27

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ
Ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου ἢ τῆς Ἰουλίου
Ἐν τῷ ἐσωτ. δρ. 6. Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. χρ 8.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ

ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΡΟΛΙΔΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΑ

(3 συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἄλλως τε τὸ μεγαλεῖον τοῦτο καὶ ἐν αὐτῷ τῷ σμικρῷ μέτρῳ καὶ ἐν τοιούτῳ περιορισμῷ καὶ μονομερείᾳ δὲν ἀνήκει ἔτι αὐτῷ ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἱστορίας ὡς ἀναφαίρετον κτῆμα. Πολλοὶ τῶν καλούντων αὐτὸν μέγαν δὲν ἐννοοῦσι κἂν διὰ τί ἀληθῶς καλεῖται μέγας, καὶ ἄλλοι μὲν συγχέοντες τὰ μερικὰ αἴτια πρὸς τὰ καθόλου θεωροῦσιν αὐτὸν δημιουργὸν τῆς Γερμανικῆς ἑνότητος, ἄλλοι δὲ ὡς ἄνδρα μεταβαλόντα τὴν ὄψιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτικοῦ κόσμου, χωρὶς νὰ ἔχωσι καθαρὰν συνείδησιν τοῦ σμικροῦ ἢ μεγάλου μέρους, ὅπερ ἔχει ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ. Τοῦ Βίσμαρκ τὸ μεγαλεῖον καὶ ἐν τῷ περιωρισμένῳ αὐτοῦ μέτρῳ δὲν διευκρινήθη ἔτι ὑπὸ τῆς ἱστορίας, διότι δὲν ἦτο ἀκραιφνὲς ἀπαύγασμα τῆς ἰδιοφυΐας αὐτοῦ, ἀλλὰ προῆλθεν ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ψυχικοῦ αὐτοῦ σθένους πρὸς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐξωτερικὰς περιστάσεις. Αὐτὸς ὁ ἴδιος λεληθότως ὑπετίμησε πολὺ τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἰπών ποτε πόσον ἀνιαρὸν τὸ ἔργον τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς τοῦ μηχανωμένου διηνεκῶς πολλὰ καὶ ποικίλα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, τοῦ ὑφαίνοντος μετὰ κόπου καὶ μόχθου τὸν τεχνικώτατον, ἀλλὰ *εὐπαθέστατον* καὶ λεπτότατον αὐτοῦ ἱστὸν τὸν κινδυνεύοντα νὰ διασπασθῇ ἐν τῇ πρώτῃ μερικῇ ἀστοχίᾳ. Ὁ Βίσμαρκ ἐθεωρεῖτο ἐχθρὸς τῆς Γερμανικῆς Πατρίδος ὑπὸ σπουδαιοτάτης μερίδος τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ μέχρι τῆς μάχης τῆς Σαδόβας, εἶναι δὲ γνωστὸν ἐκ τίνος λεπτοτάτου νήματος ἐξηρτήθη ἐνταῦθα ἡ ἐπιτυχία τῶν Πρωσσικῶν ὅπλων. Τί λοιπὸν ἤθελε συμβῇ, ἐὰν ἐθριάμβευεν ὁ Αὐστριακὸς στρατός; Ὁ Βίσμαρκ ἤθελε θεωρηθῇ πολλῷ σμικρότερος οὐχὶ τοῦ νῦν Βίσμαρκ, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ μέχρι τοῦ 1866, καὶ ἤθελεν ὑποτιμηθῇ, ἀδίκως βεβαίως, ὅπως νῦν τιμᾶται ὑπὲρ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἀξίαν φέρων τὴν μὴ ἀνήκουσαν αὐτῷ αἴγλην καὶ Σαδόβας καὶ Σεδὰν καὶ τῶν ἄλλων Γερμανικῶν μεγαλουργημάτων. Ἀλλ' ὁπόσον, ἀπέναντι τοῦ ἔτι ἀκαθαρίστου τούτου καὶ ἀσαφοῦς καὶ μονομεροῦς μεγαλείου, ὑπέρλαμπραν καὶ ἐκπάγλως αἰγλήεν, καθαρὸν καὶ σαφὲς παρίσταται τὸ γνήσιον, τὸ ἀκήρατον, τὸ αὐτοτελές, τὸ ἰδιοφυὲς μεγαλεῖον τοῦ Γλάδστωνος, τὸ ἔχον ὡς πηγὴν αὐτὸ τὸ πρόσωπον, αὐτὴν τὴν προσωπικὴν καὶ ἀτομικὴν ἰδιότητα αὐτοῦ! Πόσον οὗτος παρίσταται κεκοσμημένος τῷ ἰδίῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ κοσμήματι καὶ τῷ ἰδίῳ ἀκραιφνεῖ φωτὶ τῆς ἑαυτοῦ ἱστορίας ἀπαστράπτων τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δόξαν, τὸ φῶς τῆς φυσικῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ τῆς ἱστορικῆς δράσεως, ὁίκην ἡλίου ἐξ ἑαυτοῦ ἐκπέμποντος φῶς! Τὸ μεγαλεῖον τοῦ Γλάδστωνος δὲν παρήχθη ἐκ συνδυασμῶν ἱστορικῶν, ἀλλ' ἐπεβλήθη εἰς αὐτούς, κατὰ μέγα μέρος δὲ ἐδημιούργησε τούτους. Τὰ κεδνὰ τοῦ ἀνδρὸς βουλεύματα δὲν εἶχον ἀνάγκην ἐπιτυχίας, διὰ νὰ ἐλκύωσι τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου, ἀλλ' εἶχον τὴν ἀναφαίρετον αὐτῶν ἀξίαν καὶ ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ, διότι ἦσαν μεγάλα, δίκαια, κεδνά, λαμπρὰ ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ αὐτῶν, αἰσχύνοντα τὴν κοινωνίαν τὴν δεικνυομένην ἀναξίαν τοῦ ὕψους τῶν βουλευμάτων τούτων. Ἡ ἐξουσία δὲν περιέβαλλεν αἴγλην τὸν Γλάδστωνα, ὅπως τὸν Βίσμαρκ, ἀλλὰ περιεβάλλετο ταύτην ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ Βίσμαρκ ἐκβαλλόμενος τῆς ἐξουσίας οὐδὲν μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν ἐκτὸς ἐξουσίας βίον ἀπεκόμιζεν εἰμὴ τὴν ἀθυμίαν, τὴν ὀργήν, τὸν γογγυσμόν, τὴν κατάκρισιν τὴν χωροῦσαν μέχρι ἀσεβείας καὶ ἀνευλαβείας πρὸς πρόσωπα καὶ συστήματα τὰ λατρευόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ. Ὁ Γλάδστων ἐκτὸς τῆς ἀρχῆς ἐγίνετο μείζων ἑαυτοῦ καὶ ἔδρα ἰσχυρότερον ἢ ἄρχων. Οὐχ ἅπαξ δὲ κατέλιπε ἑκὼν τὴν ἀρχήν, διότι ᾐσθάνετο ὅτι αὕτη περιώριζε τὴν δύναμιν καὶ τὸ σθένος τῆς ἀτομικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας.

Ὁ Γλάδστων ὁ μεγασθενὴς πρωθυπουργὸς τοῦ παγκοσμίου Βρεττανικοῦ Κράτους ᾐσθάνετο τὴν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς προερχομένην δύναμιν ὡς περιορίζουσαν τὴν ἐκ τοῦ λόγου καὶ τοῦ νοῦ προερχομένην δύναμιν τοῦ Γλάδστωνος τοῦ ἁπλοῦ βουλευτοῦ ἢ ἰδιώτου, ἀλλὰ Γλάδστωνος ἐργαζομένου ὑπὲρ τῶν μεγάλων συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος. Ἰδοὺ διὰ τίνα λόγον τὸ μεγαλεῖον τοῦ Γλάδστωνος ἦτο αὐταρκες, ἀληθὲς μεγαλεῖον, ἐν ᾧ ἐπληροῦτο θαυμασίως τὸ ὑπὸ τοῦ θείου Πλάτωνος ῥηθέν· «Ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου καὶ μὴ *ἐν ἀλλοις*

αἰωρεῖται, ἐξ ὧν εὖ καὶ κακῶς πρακτάντων πλανᾶσθαι ἀνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκεύασται ζῆν· οὗτός ἐστιν ὁ σώφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος». Οὗτος γινομένων τε καὶ ἀπογινομένων πάντων τῶν ἄλλων ἐξωτερικῶν ἀγαθῶν μένει ὁ αὐτός. Κατὰ τοῦτο ὁ Γλάδστων δὲν ἦτο εὐτυχής, ὅπως ὁ Βίσμαρκ, ἀλλ' εὐδαίμων, ἀλλ' ὅλβιος, ἐν ἑαυτῷ, ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἔχων τὴν εὐδαιμονίαν, ἅτε ἐν τῇ ψυχῇ φέρων τὸ μεγαλεῖον τὸ ἀληθὲς τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ ἑαυτοῦ ἀρυόμενος ζωὴν καὶ δύναμιν καὶ ἐπιβαλλόμενος εἰς τὸν κόσμον. Οὐχὶ εὔνοια ἡγεμόνων δι' ἐπιτυχίας πολιτικάς, ἀλλ' ὁ λόγος, ἡ ἰδέα, ὁ νοῦς ὤθουν τὸν Γλάδστωνα πρὸς τὴν ἐξουσίαν. Τί ἤθελε γείνει ὁ Βίσμαρκ, ἐὰν ὁ βασιλεὺς Γουλιέλμος Α' δὲν διέκρινεν ἐν αὐτῷ τυχαίως πόλμην ἢ μᾶλλον ὄργανον πρόθυμον εἰς δρᾶσιν ἐν μέσῳ σπουδαίων δυσχερειῶν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς κατὰ τὸ 1862; Ἤθελε μείνει τοιοῦτος, οἷος ἦτο καὶ πρότερον,(1849—63) ἀνὴρ δευτερευούσης πολιτικῆς σημασίας. Ἀλλὰ τὸν Γλάδστωνα ἐπέβαλλεν εἰς τὴν θέλησιν τῆς Ἀνάσσης ὁ Ἀγγλικὸς λαός, εἰς δὲ τὸν Ἀγγλικὸν λαὸν αὐτὸς ὁ Γλάδστων, ἡ διάνοια, ὁ λόγος ὁ ἰσχυρὸς τοῦ Γλάδστωνος, ὁ Γλάδστων, ὁ ἐξ ἑαυτοῦ, ἐκ τοῦ βάθους ἑαυτοῦ πάντοτε ἀρυόμενος ἰσχὺν καὶ κράτος καὶ δύναμιν, ὁ αἰσθανόμενος ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἄρχῃ, ὁ διατελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ οὐχὶ τῆς βασιλίσσης μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ αἰωνίου λόγου, τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

Τὸ τοιοῦτον αὔταρκες τοῦ μεγαλείου τοῦ Γλάδστωνος συνδέεται στενῶς μετὰ τοῦ ἄλλου αὐτοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου, ὅτι ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἀνήκοντα οὐχὶ ἁπλῶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἀγωνιζόμενος τὸν ἀγῶνα τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας ὑπὲρ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Ἐντεῦθεν ἡ πολιτικὴ καὶ ἠθικὴ δρᾶσις τοῦ Γλάδστωνος ὑπερέβαινε πολὺ τὰ ὅρια τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ κράτους. Ἐντεῦθεν ὁ ἀγὼν αὐτοῦ καὶ ὁ πόλεμος καὶ κατὰ ξένων κυβερνήσεων καὶ κατὰ ξένων ἡγεμόνων, τῶν ἰσχυροτάτων ἐνίοτε. Τούτους ἤλεγχεν οὐχὶ ἀσεβῶν πρὸς τὰς μεγάλας ἀρχὰς τῆς μοναρχίας, οὐχὶ ὡς ἐπαναστάτης, οὐχὶ ὡς δημοκρατικός, οὐχὶ ὡς δημαγωγός· τοιαῦτα ὀνόματα καὶ γνωρίσματα δὲν εὑρίσκουσι χῶρον ἐν τῷ μεγάλῳ ἐξ ὑψηλῆς πάντοτε περιωπῆς ἐφορῶντι τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν ἀνδρί· οὐχὶ ὡς Βρεττανὸς σείων κατὰ τῆς Εὐρώπης, ὡς ὁ Κάννιγκ, τὸν ἀσκὸν τοῦ Αἰόλου, δι' οὗ ἠδύνατο ἡ Ἀγγλία νὰ συνταράξῃ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ ὠκεανούς· οὐχὶ ὡς Ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἢ μέλλων πρωθυπουργός, ἀλλ' ὡς Γλάδστων, ὡς ἄνθρωπος λαῶν ἐν ὀνόματι τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, τῶν ἱερῶν δικαίων τῶν λαῶν, τοῦ ἱεροῦ ὀνόματος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαίων τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπισείων κατὰ ἀδίκων ἡγεμόνων τὸ ξίφος τῆς Νεμέσεως, τῆς Θείας Δίκης, τοὺς δακτύλους τῆς ἀοράτου χειρὸς τοὺς γράψαντας ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν θαλάμων τοῦ Βαλτάσαρ τὰς φοβερὰς λέξεις *μανὴ, θεκὲλ, φάρες*. Εἶναι δὲ λίαν γνωστὸν πῶς ἐπετίμα τοὺς ἰσχυροὺς ἡγεμόνας. Πῶς ἐφώνησε τῷ αὐτοκράτορι τῆς Αὐστρίας τῷ 1879 «Κάτω τὰς χεῖρας!» Πῶς ἐφώνησε κατὰ τῆς Αὐστρίας αὐτῆς εἰπὼν τῷ ἀκροατηρίῳ αὐτοῦ: Δείξατέ μοι ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου ἓν σημεῖον καὶ εἴπατέ μοι ὅτι ἐν τούτῳ τῷ σημείῳ τοῦ κόσμου ἡ Αὐστρία ἔπραξεν ἀγαθόν τι. Τίς Ἕλλην δὲν ἐνθυμεῖται μετὰ συγκινήσεως ὅτι πρὸ μικροῦ ἔτι, ὁπότε μετὰ τὴν τολμηρὰν ἐκείνην ἐθνικὴν δρᾶσιν τῆς Ἑλλάδος, ἅπαντες μὲν οἱ πεπολιτισμένοι καὶ φιλελεύθεροι λαοὶ ἐκηρύχθησαν ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ ταύτης, μοναρχικαὶ δέ τινες κυβερνήσεις καὶ μονάρχαι ἐχαρακτήρισαν τὸ γενναῖον ἐκεῖνο ἔργον ὡς τόλμημα ληστρικὸν καὶ πειρατικόν, τίνα φωνὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τῶν δύο ἰσχυροτάτων τοῦ κόσμου μοναρχῶν ὕψωσεν ὁ Γλάδστων, τὴν μὲν πρᾶξιν τῆς Ἑλλάδος χαρακτηρίσας ὡς πρᾶξιν Δυνάμεως ἀντιπροσωπευούσης φυλὴν ἀραμένην τὰ ἐν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι τρόπαια καὶ ὑψαμένην τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσιατικῆς ἐπιδρομῆς, κατὰ πρόσωπον δὲ τῶν δύο μεγάλων μοναρχῶν εἰπών:

«Ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ λαλῆσαι παρρησίᾳ. Νῦν τὰ δύο μεγάλα κράτη τῆς Εὐρώπης, (Ῥωσσία καὶ Γερμανία) ὧν ὁ Εὐρωπαϊκὸς πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 140 ἢν μὴ 150 ἑκατομμύρια, κυβερνῶνται ὑπὸ δύο νεανιῶν, φερόντων τὴν ὑψηλὴν τιμητικὴν προσωνυμίαν αὐτοκρατόρων, ἀλλ' ὧν ὁ μὲν (Νικόλαος) στερεῖται γνώσεως καὶ πείρας, ὁ δ' ἕτερος τοιαύτην μόνην ἔχει γνῶσιν καὶ πεῖραν, ἱκανῶς ἄλλως τε περιωρισμένα, ὥστε, ὅτε ὁ κόσμος ἔλαβε μικράν τινα πεῖραν αὐτῶν, κατελήφθη ὑπὸ ἐκπλήξεως καὶ φόβου. Τὰ δύο ταῦτα κράτη, μετεχειρίσθησαν τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ ὁμορωνίᾳ διαρκῶς πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐλευθερίας». Ἔτι πρότερον κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1896, ὁπότε ὁ νεαρὸς Τσάρος ἐπεσκέφθη τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἄγγλος δημοσιογράφος ἠρώτα τὴν γνώμην τοῦ Γλάδστωνος περὶ τοῦ ἐπικαίρου τοῦ ἀποτεθῆναι δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Τσάρον ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούντων Χριστιανῶν, ἀπήντησεν ὁ μέγας γέρων, «φωτίσατε *τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν* αὐτοῦ, ἀφοῦ ἡ ἄσπλαγχνος πολιτικὴ τοῦ ὑπουργοῦ αὐτοῦ ἐγένετο κυριωτάτη αἰτία τῶν τοσούτων καταστροφῶν». Ἀλλὰ, πόσον ὁ Γλάδστων ταῦτα λέγων καὶ ἐλέγχων ἡγεμόνας κρατιστοτάτους εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐμαρτύρησεν αὐτὸς ὁ εὐγενὴς τὴν καρδίαν αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ὅστις τότε μὲν εἶπεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας μαρκήσιον Σάλσβαρυ ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν εἰρήνην ὑπηγόρευσε τὴν πολιτικὴν τῆς Ῥωσσίας, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτὸς οὐχ ἧττον τοῦ Γλάδστωνος ἠσθάνετο φρίκην ἐπὶ τοῖς γενομένοις· ὁ αὐτὸς δὲ αὐτοκράτωρ, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ αὖθις κατεκρίθη ὑπὸ τοῦ Γλάδστωνος διὰ τὴν ἀπέναντι τῆς Κρήτης πολιτικὴν αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ Γλάδστωνος ἔσπευσε μεταξὺ τῶν πρώτων νὰ συλλυπηθῇ τῇ πενθούσῃ οἰκογενείᾳ τοῦ τελευτήσαντος. Τὸ συλλυπητήριον τηλεγράφημα τὸ περιφθὲν ὑπὸ τοῦ νεαροῦ αὐτοκράτορος τὸ θερμότατον πάντων, ὅσα ἐπέμφθησαν ὑπὸ ἡγεμόνων ἢ ἐπισήμων προσώπων, καὶ τιμητικώτατον τῆς τοῦ μεταστάντος μνήμης. Ἐν αὐτῷ ὁ Τσάρος λέγει ὅτι, μόλις ἔλαβε τὴν λυπηρὰν εἴδησιν τῆς ἐπελθούσης συμφορᾶς, ἤτις ἔθλιψεν αὐτὸν σφόδρα, *ἐθεώρησε καθῆκον* αὐτοῦ νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ εἰλικρινῆ συλλυπητήρια αὐτοῦ. «Ἅπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος θὰ κλαύσῃ, τελευτᾷ τὸ τηλεγράφημα, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρός, οὗ τοσοῦτον εὐρέως φιλάνθρωποι καὶ εἰρηνικαὶ ἦσαν αἱ ἀρχαί». Οὕτω τιμητικώτατα διὰ τὸν τελευτήσαντα, οὐχ ἧσσονα περιποιῶν ἑαυτῷ τιμήν, ἐπένθησε τὸν θάνατον τοῦ Γλάδστωνος ὁ ὑπ' αὐτοῦ καταχρισθεὶς κρατιστότατος αὐτοκράτωρ 130 ἑκατομμυρίων ὑπηκόων. (ἀκολουθεῖ)

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Γίνεται ἡ προσευχή.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά.

Ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Κ. Δικλησμᾶς ἀναγινώσκει τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν:

Ἔκθεσις ἀντιπροέδρου.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Γνωρίζετε πάντες τὸν σκοπόν, δι' ὃν συνήλθομεν εἰς τὴν ἔκτακτον ταύτην συνέλευσιν, δηλωθέντα εἰς τὰ ἀπευθυνθέντα πρὸς ὑμᾶς προσκλητήρια. Συνήλθομεν νὰ συζητήσωμεν καὶ ἀποφασίσωμεν:

α' περὶ τῆς τελέσεως τῆς ἐπετείου τῆς «Ἀναπλάσεως» ἑορτῆς, ἥτις κατὰ τὸν κανονισμὸν πρέπει νὰ πανηγυρίζηται κατὰ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων·

β') περὶ τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ περὶ Γλάδστωνος λόγου τοῦ ἐκφωνηθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Καρολίδου τῇ 21 Μαΐου ἐν τῇ Α' Ἀναπλαστικῇ Λαϊκῇ Σχολῇ·

γ') περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1898·

δ') περὶ τῶν ἐνεργειῶν, ἃς δέον νὰ καταβάλῃ ὁ Σύλλογος πρὸς νομοθέτησιν παρὰ τοῦ Κοινοβουλίου τῆς κυριακῆς ἀργίας·

ε') περὶ τῶν δεουσῶν ἐνεργειῶν πρὸς ἐπαύξησιν τῶν μελῶν τῶν Τμημάτων καὶ τῶν συνδρομητῶν τοῦ περιοδικοῦ·

ς') περὶ ἐσπερίδων πρὸς συντήρησιν τῶν Τμημάτων·

ζ') περὶ ἐνεργείας πρὸς συλλογὴν ἐρανων ὑπὲρ τῶν ἔργων τοῦ Συλλόγου.

Εἰς δὲ τὴν περὶ τούτων συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν θὰ προθῶμεν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσωμεν παρὰ μὲν τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ὅστις ἀναπληροῖ καὶ τὸν διευθυντήν, τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν σύνταξιν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου, παρὰ δὲ τοῦ κ. εἰδικοῦ γραμματέως τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν συνεδριῶν τοῦ Συμβουλίου, παρὰ δὲ τοῦ κ. ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν θέσιν αὐτοῦ, παρὰ δὲ τοῦ κ. ταμίου τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Συλλόγου, παρὰ δὲ τοῦ κ. εἰσηγητοῦ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Πρὸ δὲ πάντων τούτων ἀναπληρῶν ἐγὼ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκπόντα Πρόεδρον ἡμῶν κ. Ἰ. Σκαλτσούνην, ὀφείλω, κατ' ἐντολήν του νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰς εὐχαριστίας του, διότι ἐξελέχθη αὐτὸν πρόεδρον τῆς «Ἀναπλάσεως» καὶ τὴν διαβεβαίωσίν του ὅτι πράττει καὶ θὰ πράξῃ παν τὸ ἐξ ἑαυτοῦ πρὸς εὐδοκίμησιν τῶν ἔργων τοῦ Συλλόγου. Καὶ ἤδη, ὅτε ἐπιτέλεσις ὑψηλῶν καθηκόντων ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ διατελῇ μακρὰν ἡμῶν ἐν Κρήτῃ, ὁ Πρόεδρος ἡμῶν δὲν παραλείπει νὰ ἐργάζηται ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει ἡ «Ἀνάπλασις». Γινώσκομεν πάντες πόσον ὁ κάλαμος τοῦ πολυσεβάστου ἡμῶν ἀνδρὸς πτερούμενος ὑπὸ τῆς πίστεως καὶ ἐπιστήμης συνετέλεσεν ἔνθεν μὲν εἰς τὸ νὰ φιμώσῃ τοὺς ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἐπιστήμης διασαλεύοντας τὴν πίστιν τοῦ Ἔθνους, ἔνθεν δὲ εἰς τὸ νὰ στηρίξῃ ἐπὶ τὸν θεμέλιον βράχον τῆς Ὀρθοδοξίας τὰς κλονουμένας συνειδήσεις, ἑτέρωθεν δὲ εἰς τὸ νὰ παράσχῃ ἰσχυρότερα ὅπλα τοῖς ἀγωνιζομένοις ὑπὲρ τῶν ὑπερκοσμίων καὶ λαοσωτηρίων ἀληθειῶν. Διὰ τοῦτο πάντες χαίρομεν, καὶ ἡ χαρὰ ἡμῶν εἶνε κοινὴ εἰς πάντας τοὺς ὁπουδήποτε πιστοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι καὶ ἐν Κρήτῃ ἐκμέλων παρασκευάζει ὁ Πρόεδρος τῆς «Ἀναπλάσεως» «Δημώδη Ἀπολογητικὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ» καὶ νέαν περὶ «Θρησκείας καὶ Ἐπιστήμης» πληροστέραν συγγραφήν, δι' ὧν μετὰ μικρὸν ἐκδιδομένων, ἐξυπηρετεῖται τὰ μέγιστα ὁ ὕψιστος τοῦ Συλλόγου ἡμῶν σκοπός. Διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι διερμηνεύω τὴν γνώμην πάσης τῆς συνελεύσεως ἡμῶν εὐχόμενος εἰς τὸν Κύριον, ὑπὸ τὴν ἱερὰν οὗ τινος σημαίαν στρατευόμεθα, νὰ διατηρῇ ὑγιαίνοντα καὶ ἐργαζόμενον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Γένους, τὸν παλαίμαχον ἡμῶν στρατηλάτην.

Χαίρομεν ἔτι, διότι ἔχομεν νὰ ἀναμνήσωμεν σήμερον καὶ τὴν εὐδόκιμον τοῦ πρὸς τὸν λαὸν ἔργου τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος καὶ τὴν τῆς ἱδρύσεως νέων τοῦ Συλλόγου Τμημάτων. Ὡς πάντες γνωρίζετε, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τούτου μόνον ἓν Τμῆμα καὶ ἓν Λαϊκὸν Σχολεῖον διετήρει ὁ Σύλλογος ἡμῶν, τὸ τοῦ Πειραιῶς. Ἤδη δὲ μετὰ παρέλευσιν πενταμήνου, τὰ Τμήματα καὶ αἱ Λαϊκαὶ Σχολαὶ τῆς «Ἀναπλάσεως» ἐπενταπλασιάσθησαν, ἐν Ἀθήναις δέ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν Πύργῳ, ἐν Αἰγίῳ, ἐν Κορίνθῳ, ἐν Πάτρᾳ, ἐν Μεσολογγίῳ, ἐν Ἀγρινίῳ, ἡ δρᾶσις τοῦ Συλλόγου ἐπεξετάθη πλουσίως προβαίνουσα εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀπὸ τῆς Πρωτευούσης.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν χάριτας εἰς τὸν Ὕψιστον ἡμῶν Κύριον, διότι μετὰ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τοῦ προέδρου τῆς «Ἀναπλάσεως» ηὐδόκησε νὰ ἑνώσῃ τὴν δρᾶσιν καὶ τόσων ἄλλων ἐξόχων καὶ ζηλωτῶν ἐπιστημόνων καὶ τὴν πρακτικὴν εὐαγγελικὴν δρᾶσιν τοῦ λαϊκοῦ ῥήτορος καὶ ἀπεσταλμένου τοῦ Συλλόγου ἡμῶν κ. Μ. Γαλανοῦ κατευθυθιάζοντος καὶ ὠφελοῦντος τὰ πολυαρίθμως ἀσυνήθως συντρέχοντα εἰς τὰ κηρύγματα αὐτοῦ πλήθη. Ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὸν Σύλλογον τὰ μέσα νὰ ἀπέτελλεν εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ κηρύγματος καὶ ἄλλους ὁμοίους. Ποσάκις ἠκούσθη καὶ ἐγράφη ἡ εὐχὴ αὕτη! Τούτου ὑπάρχοντος, εὔκολος θὰ ἦτο ἡ ταχεῖα τοῦ Ἔθνους ἐν Χριστῷ ἀνάπλασις. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ μέσα ἡμῶν εἶνε γλοῖσχρα· δὲν ἔχομεν εἰ μὴ τὰ ἔσοδα μόνα ἐκ τῶν συνδρομῶν τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἐλάχιστα ἐκ δωρεῶν. Ὡς δὲ θὰ ἀκούσητε μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ κ. Ταμίου, ἐκ μόνον τῶν τακτικῶν εἰσοδημάτων μόλις, ἂν πληρώσωσιν, ὡς ἐλπίζομεν, οἱ συνδρομηταὶ πάντες, θὰ δυνηθῶμεν νὰ καλύψωμεν τὰς δαπάνας τῶν ἐνοικίων, τῶν ὑπαλλήλων, τῆς τυπώσεως καὶ ἀποστολῆς τοῦ φύλλου, ἑβδομαδιαίως ἤδη ἐκδιδομένου, ἐνῷ ἄλλοτε ἐξεδίδετο δὶς τοῦ μηνός, τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ ἀπὸ δέκα εἰς ἓξ μόνον δραχμὸς ἢ φράγκα ἐλαττωθείσης. Διὰ τοῦτο ζητῶ τὴν ἡμετέραν

ἄδειαν, ἵνα ἐξ ὀνόματος πάσης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως παρακαλέσω τοὺς πανταχοῦ λαμβάνοντας τὴν «Ἀνάπλασιν» νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει ὑπὲρ τίνος ἐθνωφελοῦς ἔργου συντελεῖ ἡ συνδρομή των, καὶ ὄχι μόνον νὰ μὴ καθυστερῶσιν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ πλέον τῆς ὡρισμένης νὰ καταβάλλωσι καὶ ἄλλους νὰ συνιστῶσι συνδρομητὰς καὶ εἰς ὧρας νὰ προβῶσιν οἱ δυνάμενοι, ὅπως καλυφθῶσιν αἱ δαπάναι τοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας θείου κηρύγματος καὶ μὴ ἔχωμεν ἔλλειμα, ὅπερ νὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ καλύψωμεν ἐκ τοῦ μικροῦ τοῦ Συλλόγου κεφαλαίου.

Εὐτυχῶς, ἐξαιρέσει τοῦ κ. Γαλανοῦ, ὅττις ἔχει ἀποκλειστικὸν ἔργον τὸ τοῦ Συλλόγου, πάντες οἱ ἄλλοι καὶ ἐκ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκ τῶν μελῶν καὶ ἐκ τῶν εὐαρεστουμένων νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἔργου τῆς διδασκαλίας τοῦ λαοῦ, κηρύττουσιν ἀδαπάνως τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων συντηρούμενοι, πολλοὶ δὲ καὶ εἰς ἴδια ἔξοδα ὑποβάλλονται διὰ τοὺς ναύλους αὐτῶν, καὶ ἀδαπάνως ἐκτελοῦσιν ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑλικῆς ἀμοιβῆς τὴν ἐν τῷ Συλλόγῳ πολύωρον αὐτῶν ἐργασίαν.

Διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα πάσης τῆς Συνελεύσεως ἐκφράζω πρὸς τοὺς τοιούτους ἐκ πάντων τῶν περὶ τὴν «Ἀνάπλασιν» θερμὰς εὐχαριστίας.

Ἔχω τὴν πεποίθησιν, ἣν καὶ πάντες ἡμεῖς, ὅτι, ὅπου πνεῦμα χριστιανικόν, ἐκεῖ ἀδύνατον νὰ μὴ ὑπάρξῃ καὶ ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτοῦ ὕλη. Εὐτυχῶς τὰ ἔργα τῆς «Ἀναπλάσεως» ἀποδεικνύουσιν ὅτι πλούσιον ὑπάρχει εἰς τὸ Σωματεῖον ἡμῶν τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα, ὅπερ θὰ πείσῃ ἀφεύκτως τοὺς ἔχοντας τὴν ὑλικὴν δύναμιν νὰ ποιήσωσιν αὐτῆς τὴν θεοφιλεστάτην καὶ ἐθνωφελεστάτην χρῆσιν, δαπανῶντες ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς «Ἀναπλάσεως», ἵνα μή, ἐλλείψει μέσων ὑλικῶν, περιορισθῶσιν, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον ἐπεκταθῶσιν.

Ἔκθεσις Γενικοῦ Γραμματέως.

Τὴν νέαν περίοδον τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» πρωτίστως χαρακτηρίζει ἡ ἑβδομαδιαία αὐτοῦ ἔκδοσις καὶ ἡ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον καὶ κοινωφελέστερον διαρρύθμησις τῆς ὕλης. Καὶ ηὐξήθησαν μὲν ὡς ἦν ἐπόμενον αἱ δαπάναι τῆς ἐκτυπώσεως καὶ ἀποστολῆς, ἀλλ' εὐτυχῶς ἔσχομεν καὶ τινα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν αὔξησιν τῶν συνδρομητῶν καὶ ἑπομένως εἰς τὴν αὔξησιν τῶν προσόδων.

Δύο δὲ κυρίως ὑπῆρξαν τὰ συντελεστικώτατα εἰς τοῦτο. Ἡ συγχώνευσις τοῦ θρησκευτικοῦ περιοδικοῦ τῆς «Ἀγάπης» μετὰ τῆς «Ἀναπλάσεως» καὶ ἡ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστολὴ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ κ. Μ. Γαλανοῦ πρὸς ἵδρυσιν Λαϊκῶν Τμημάτων καὶ Σχολῶν καὶ πρὸς διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τακτικοῦ κηρύγματος. Ἡ συγχώνευσις τῆς «Ἀγάπης», τὴν ὁποίαν ὁ κ. τοῦ Συλλόγου ἀντιπρόεδρος ἔστερξε προθύμως νὰ κάμῃ δῶρον εἰς τὴν «Ἀνάπλασιν», προσήνεγκε οὐχὶ ὀλίγους βιβλίους συνδρομητὰς νέους. Ἡ δὲ ἐν Πύργῳ, ἐν Πάτραις καὶ Αἰγίῳ φωτιστικὴ τοῦ κυρίου Γαλανοῦ ἐργασία οὐ μόνον ἐνεθουσίασε καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐκάλεσε πλῆθη ὁμοεθνῶν ἡμῶν ἀδελφῶν ἀδιαφόρως ὡς τὰ πολλὰ πρὸς τὰ θρησκευτικὰ πρότερον ἔχοντων, ἀλλὰ καὶ συνετέλεσε νὰ ἐκτιμηθῇ παρὰ πολλοῖς διόντως τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου. Ἡ ἐκτίμησις διήγειρε τὴν προθυμίαν εἰς τὴν συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν καὶ ἐκ τούτου ἐπηκολούθησε ἡ ἐγγραφὴ ὑπερπεντακοσίων νέων συνδρομητῶν.

Μετὰ ζήλου καὶ μόχθου εἰς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν εἰργάσθη ἐν Πειραιεῖ ὁ Σύμβουλος καὶ κ. Σιδερίδης καὶ αἱ ἐφορίαι τῶν πανταχοῦ Τμημάτων καὶ πολλοὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, οὓς ὀνομαστὶ θὰ ἀναγράψωμεν ἐν τῇ ἐτησίῳ κατὰ τὴν Γενικὴν Τακτικὴν Συνέλευσιν ἐκθέσει.

Ἀκούοντες αὔξησιν συνδρομητῶν θὰ νομίσητε ἴσως, ὅτι ἡ «Ἀνάπλασις» μὲ τὴν νέαν περίοδον ἐγένετο πολυπρόσοδος καὶ πλουσία. Πρέπει νὰ δηλώσω ὅτι ἡ «Ἀνάπλασις» *σωτηρίας μόνον* ἔτυχεν ἐν τῇ αὐξήσει τῶν συνδρομητῶν τούτων. Διότι βεβαιότατα, ἐὰν δὲν ἀπεφασίζετο ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Γαλανοῦ, καὶ ἐὰν δὲν συνεχωνεύετο μετὰ τῆς «Ἀγάπης», καὶ ἐὰν δὲν ἐγίνετο ζωηρὰ κίνησις ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ διὰ τῶν Λαϊκῶν Σχολῶν, θὰ παρετηροῦμεν σήμερον μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἐν πλήρει ἀνεχείᾳ τὸ ἐθνικὸν ἔργον τοῦ τετιμημένου οὗτω Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως».

Αἴτιον τούτου αἱ γνωσταὶ ἐθνικαὶ συμφοραὶ αἱ διακόψασαι ἀποτόμως τὴν πρὸς τὸ Ἐξωτερικὸν συγκοινωνίαν τῆς «Ἀναπλάσεως», συντηρουμένης, ὡς γνωστόν, μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς νέας αὐτῆς περιόδου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν. Ἤδη ἐπεξετάθη εὐτυχῶς ἡ κυκλοφορία της ἐν τῷ ἡμετέρῳ κράτει, μεταστραφέντων τῶν ὅρων. Ἤδη ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ εὑρίσκομεν ὡς τὰ πολλὰ ἀπροθυμίαν, ἀδιαφορίαν, καὶ παρά τισι πλανωμένοις ἀποστροφήν, διότι ἐν τῇ ἀγανακτήσει των *κατὰ τῶν πραγμάτων*, ἀδικοῦσι καὶ τὸν Σύλλογον ἡμῶν, εἰς ὃν ὀφείλεται τιμὴ καὶ ἔπαινος παρὰ πάντων, διότι ἀπὸ δέκα ἐτῶν ἀκαταπονήτως εἰργάσθη, πλειστάκις μετὰ ἐντόνων διαμαρτυριῶν, ἵνα προληφθῶσι τὰ δεινὰ τὰ κινοῦντα ἤδη εἰς ἀγανάκτησιν τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ὁμογενεῖς ἡμῶν. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι θὰ καταπαύσῃ ταχέως ἡ καὶ καθ' ἡμᾶς ἄδικος ἀγανάκτησις καὶ ὅτι θὰ τύχωμεν αὖθις καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ἢ τυγχανομεν ἤδη ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς καὶ ὑποστηρίξεως.

Πεποιθότες ἐπὶ τὴν βοήθειαν τοῦ φωτίζοντος καὶ ἐνισχύοντος ἡμᾶς Παντοδυνάμου Θεοῦ εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ εὐπορήσωμεν καὶ ὑλικῶς, ἵνα δυνηθῶμεν ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὰ ἐθνωφελῆ ἔργα τοῦ Συλλόγου.

Ἐν τῇ συντάξει τοῦ περιοδικοῦ εἰργάσθησαν μετ' ἐμοῦ μέχρι σήμερον οἱ κύριοι Ι. Σκαλτσούνης, Μ. Γαλανός, Κ. Διαλησμᾶς, Χρῖστος Ἰωαννίδης, ὁ σεβ. Πενταπόλεως Νεκτάριος, Πολύκαρπος Συνοδινὸς ἱερομ., Πανάρετος Δουληγέρης ἀρχιμ. καὶ Χριστοφόρος Ἰγγλέσης ἀρχιμ.

Κατάλογον δὲ δωρεῶν ἔχομεν νὰ ἀναγράψωμεν τὸν ἑπόμενον :

Γ. Μιχαὴλ ἐν Πορτ-Σαὶτ φρ. 100	δραχ.	146.50
Α. Ζωγράφος ἐν Πετρουπόλει ρούβλ. 25	»	97.50
Γ. Μεσσηνέζης ἐν Αἰγίῳ	»	19.—
εὐγενὴς κυρία Ἀθηνῶν εἰς τὸ Α' τμῆμα μίαν σημαίαν καὶ μεῖον τῆς συνδρομῆς τοῦ Περιοδικοῦ	»	95.—
Ἀθ. Δελτζιάννης μεῖον τῆς συνδρ. τοῦ Περιοδικοῦ	»	20.—
Κ. Διαλησμᾶς ἐξ ἑσπερίδος	»	136.—
	Δραχ.	514.—

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δωρητὰς ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας τῆς Συνελεύσεως. Βεβαίως δι' ἔργα, οἷον τὸ τῆς «Ἀναπλάσεως», εἰς ἄλλα ἔθνη προσφέρουσι χιλιάδας καὶ ἑκατομμύρια. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι θὰ κατανοηθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐθνωφελεστάτης ταύτης πνευματικῆς δράσεως, ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ὅτι εἰς προσεχὲς μέλλον θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀναγράψωμεν μεγάλας δωρεὰς πρὸς αὐόδωσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν πανταχοῦ Τμημάτων αὐτοῦ.

Ἔκθεσις εἰδικοῦ Γραμματέως.

Μετὰ τὸν γενικὸν ὁ εἰδικὸς γραμματεὺς κ. Χρ. Ἰωαννίδης ἐδωκε τὰς ἑξῆς πληροφορίας :

Καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ Ἰανουαρίου πεντάμηνον διάστημα ἐγένοντο 6 συνεδρίαι τοῦ Συμβουλίου καὶ 12 τῆς ἐπὶ τῶν Τμημάτων καὶ Λαϊκῶν Σχολῶν καὶ ἐπὶ τῆς διαδόσεως τοῦ θείου λόγου Κεντρικῆς Ἐφορίας. ἡς, ὡς γνωστόν, τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν ἀνεδέχθη ὁ σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Προκόπιος. Κατὰ τὰς συνεδρίας ταύτας τὰ δύο σώματα ἠσχολήθησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου, εἰς τὸν διακανονισμὸν τοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις θείου κηρύγματος, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀποσταλέντος εἰς τὸ θεῖον κήρυγμα διευθυντοῦ, εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῆς ἱδρύσεως τῶν Τμημάτων, εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ κανονισμοῦ αὐτῶν δημοσιευθέντος ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει καὶ εἰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἱερογραφικῆς Ἑταιρείας. Ἐπὶ τοῦ μεγάλου τούτου ζητήματος ἐγένετο πολλὴ καὶ ἀλλαχοῦ ἐργασία ἐκτὸς τῆς παρ' ἡμῖν· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σχετικῆς ταύτης ἐνεργείας ἔχομεν *ἄγνωστον* ἐντολὴν νὰ μὴ δηλώσωμεν πρὸ τοῦ ἁρμοδίου καιροῦ. Πιστεύομεν ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ σεπτέμβριον θὰ εὑρεθῇ τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν συγκαλουμένην αὖθις ἐκτάκτως λίαν εὐφροσύνους ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰδήσεις, αἵτινες μέλλουσι νὰ εὐφράνωσιν ὅλον τὸ Ὀρθόδοξον ἡμῶν Γένος.

Βιβλιοθήκη.

Μετὰ τὸν κ. Ἰωαννίδην ὁ ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης κ. Π. Καπλανίδης ἐδήλωσεν ὅτι προβαίνει εἰς τὴν ταξιθέτησιν τῶν βιβλίων καὶ τὴν σύνταξιν καταλόγου αὐτῶν καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας ταύτης βρυδυνάσης ἕνεκα τοῦ πολυασχόλου αὐτοῦ καὶ τὰς προσεχεῖς ἐνεργείας του πρὸς συλλογὴν πλειόνων καὶ κρειττόνων πονημάτων θὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν εὐάρεστα, ὡς ἐλπίζει, ἀποτελέσματα.

Ἔκθεσις ταμίου.

Μετὰ τὸν κ. Καπλανίδην ὁ ταμίας κ. Γ. Στρατούλης ἀνέγνωσε τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν :

Κύριοι Συνάδελφοι

Διὰ τὸ μέχρι τοῦδε τετράμηνον διάστημα ἔχω νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συλλήσεώς τους τὰς ἑξῆς πληροφορίας.

ὅτι τὴν 1 Ἰανουαρ. 1898 εἴχομεν μετρητὰ	δραχ.	735.70
τὸν Ἰανουάριον εἰσεπράξαμεν	»	1605.30
τὸν Φεβρουάριον »	»	1185.10
τὸν Μάρτιον »	»	1207.25
τὸν Ἀπρίλιον »	»	3135.05
ἐν ὅλῳ	δραχ.	7,928.40

Ἐδαπανήσαμεν			
τὸν Ἰανουάριον	Δραχ. 1702.05		
τὸν Φεβρουάριον	» 1605.55		
τὸν Μάρτιον	» 1277.35		
τὸν Ἀπρίλιον	» 2525.75	δραχ.	7110.80
		Πλεόνασμα Δρ.	817.60
Ἀφαιρουμένων ἐνοικίου Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου		δραχ.	250.—
		Ὑπόλοιπον εἰς μετρητὰ »	567.60

Εἰς τὰς δαπάνας πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι περιλαμβάνονται καὶ αἱ προμήθειαι τῶν ἀναπ. 20 ο/ο.

Καθὼς παρατηρεῖτε ἐκ τῆς ληψοδοσίας τῶν τεσσάρων μηνῶν μαθ' ὅλας τὰς προσπαθείας τοῦ Συμβουλίου καὶ ἰδίως τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου εἰσεπράξαμεν ἀρκετά· ἀλλὰ τὰ ἔξοδα ὑπερέβησαν τὰ εἰσοδήματα. Κατὰ δὲ τὸν τρέχοντα μῆνα Μάϊον, ὡς παρατηρῶ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε εἰσπράξεων, θὰ ἔχωμεν μεγαλείτερον ἔλλειμμα, τὸ ὁποῖον θὰ καταναλώσῃ ἴσως τὸ μικρὸν ἀποθεματικὸν χρῆμα, καὶ θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ θέσωμεν χεῖρα καὶ ἐπὶ τῶν ὑπολειπομένων μετοχῶν.

Βεβαίως ἐνθυμεῖσθε ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1897 ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων πολεμικῶν περιστάσεων ἐστερήθημεν πολλῶν εἰσοδημάτων μας καὶ ἐπωλήσαμεν 12 λαχειοφόρους. Ἤδη ὑπολείπονται μόνον 8 ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 33121, 33123, 33124, 33125, 33126, 120466, 120467, 120468, ἀποθεματικὸν πολὺ μικρόν, τὸ ὁποῖον καὶ μόνον 2—3 μῆνες ἄφοροι δύνανται νὰ καταναλώσωσι. Πρέπει λοιπὸν νὰ ληφθῶσι σύντονα μέτρα ἀπὸ τοῦδε. Διότι τὰ μὲν ἔξοδα εἶνε βέβαια καὶ σταθερά, τὰ εἰσοδήματα δὲ ἀσταθῆ. Ἔχομεν θετικὰς δαπάνας ἀνυπερβλήτους κατὰ μῆνα τὰς ἑξῆς :

Χάρτης περιοδικοῦ	Δραχμ.	302.65
τυπογραφικὰ	»	202.90
γραμματόσημα διὰ φύλλα καὶ ἐπιστολὰς κατὰ μέσον ὅρον	»	187.—
ἔξοδα διάφορα γραφείου κατὰ μέσον ὅρον	»	108.45
προμήθειαι ἀνταποκριτῶν κατὰ μέσον ὅρον	»	331.60
ἐνοίκιον	»	125.—
μισθὸ προσωπικοῦ	»	310.—
ἔξοδα περιοδείας	»	370.—
	Δραχ.	1937.60—

Ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι ὁ Σύλλογος καὶ τὸ παρελθὸν ἐδαπάνησεν ἐκτάκτως διὰ τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐφέτος δὲ δαπανᾷ πολὺ περισσότερα διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ πρὸς ἵδρυσιν Τμημάτων.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ περιοδεῖαι προσεπόρισαν καὶ ἀρκετοὺς συνδρομητὰς εἰς τὸ περιοδικόν· ἀλλὰ ἡ συνδρομὴ σχετιζομένη μὲ τὰ μέλη τῶν Τμημάτων μένει μόνον δρ. 5 ὅτ' ἕκαστον συνδρομητήν. Ἕνεκα τούτου αἱ εἰσπράξεις δὲν καλύπτουν κἂν τὰς δαπάνας τῶν περιοδειῶν.

Ὁ Ἡμέτερος Σύλλογος, σκοπῶν νὰ διαδώσῃ γνώσεις σωτηρίους τοῦ Εὐαγγελίου, κατεβίβασε τὴν τιμὴν τοῦ περιοδικοῦ διὰ νὰ τὸ καταστήσῃ προσιτὸν εἰς πάντας· τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖον.

Ἀλλ' ἐξ ἄλλου ἔρχεται ὡς συνέπεια ἡ ἀπορρόφησις ὅλων τῶν πόρων, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀποθεματικοῦ.

Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη ἐκτάκτων προσφορῶν καὶ συνδρομῶν· ἄλλως τὸ ἔργον δὲν δύναται ἐπὶ πολὺ οὕτω νὰ ἐξακολουθήσῃ. Ταῦτα ἐνόμισα ὅτι εἶχον καθῆκον ὡς ταμίας νὰ ἀνα-

κοινώσω εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν πρὸς γνῶσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἐξελεγκτικαὶ ἐκθέσεις

Μετὰ τὸν κ. ταμίαν ἀνεγνώσθη ἡ διὰ τὸ 1897 ἔκθεσις, ἣν δημοσιεύομεν μετὰ καὶ τῆς τῶν προηγουμένων ἐτῶν 1895 καὶ 1896.

Ἔκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ ἔτος 1895 καὶ 1896

Πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Συλ. «Ἀναπλάσεως»

Κύριοι συνάδελφοι,

Ἐκπληροῦντες τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου «Ἀναπλάσεως» προέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν ἐτῶν 1895 καὶ 1896, λαβόντες ὑπ' ὄψει τοὺς ἰσολογισμούς, τὰ λογιστικὰ βιβλία, τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων καὶ τὰς δικαιολογητικὰς ἀποδείξεις τῶν δαπανῶν. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν διαχείρισιν τοῦ 1895 εὕρομεν ὑπόλοιπον τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1894 Δραχ. 2,359.69
Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ συνδρομῶν καὶ λοιπῶν ὡς ἐν τοῖς βιβλίοις » 22,060 38
ἐν ὅλῳ δραχ. 24,429.07
Καὶ ἐδαπανήθησαν ἐν συνόλῳ, ὡς ἐν τοῖς βιβλίοις » 21,815.77
Τοῦς μετρητοῖς ἔμενεν ὑπόλοιπον » 2,613.30
Πλέον ἀξίας 20 λαχειοφ. ὁμολογ. Ἐθν. Τραπέζης » 11,704.—
Πλέον ἐνυποθήκου ἀπαιτήσεως ἀξίας » 2,572.80
Ἐν ὅλῳ περιουσία τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1895 δραχ. 16.890.10

Ὡς πρὸς δὲ τὴν διαχείρισιν τοῦ 1896 εὕρομεν
ὑπόλοιπον παρελθόντος ἔτους δραχ. 2,613.30
Εἰσπράξ. ἐκ συνδρ. καὶ λοιπῶν ὡς ἐν τοῖς βιβλίοις » 19,185.18
δραχ. 21,798.48
Ἐδαπανήθησαν δ' ἐν ὅλῳ ὡς ἐν τοῖς βιβλ. » 21,015.37
Ὑπόλοιπον τῆς μετρητοῖς δραχ. 783.11
Πλέον ἀξίας 20 λαχειοφ. ὁμολ. Ἐθν. Τραπ. » 11,704.—
Πλέον ἐνυποθήκου ἀπαιτήσεως » 2,572.80
Ἐν ὅλῳ περιουσία τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1896 δραχ. 15.059.91

Περιττὸν ἐθεωρήσαμεν νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερείας ἐμφαινομένας ἐν τῷ ἰσολογισμῷ καὶ τοῖς βιβλίοις τοῦ Συλλόγου συντεταγμένοις κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν.

Ἐν τέλει καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ προτείνωμεν τῇ Συνελεύσει, ὅπως ἐγκρίνῃ ἀμφοτέρας τὰς λογοδοσίας τῶν ἐτῶν 1895 καὶ 1896.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1898.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή
Π. Καπλανέζης
Χρ. Ἰωαννέζης
Λεων. Πηγέας

Ἔκθεσις ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ 1897.

Πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου «Ἀναπλάσεως».

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου «Ἀναπλάσεως» τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ ἔτους 1897.

Γενομένης ἐξελέγξεως τῶν βιβλίων ταμείου τοῦ Συλλόγου «Ἀναπλάσεως» ἐξηγάγομεν τὰ ἑξῆς συμπεράσματα·

α) ὅτι τὰ ἔσοδα ἐν γένει τοῦ 1897 εἶνε Δρ. 6,205,86
πλέον ἀξίας 12 πωλήθεισῶν ὁμολογιῶν » 7,754,
πλέον ὑπολοίπου ταμείου 10βρίου 31 1896 » 783,11
Ἐν ὅλῳ Δρ. 14.832,97

Μεταφορὰ τῶν κάτωθι ἐσόδων ρ. 14,832.97
Μείον ἐξόδων ἐν γένει συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀποζημιώσεως δίκης Θ. Κόντη » 14,107,27
Ὑπόλοιπον ταμείου 10βρίου 31 1897 Δρ. 735,70

β'.) ὅτι ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου σύγκειται
ἀπὸ μετρητὰ ταμείου 10βρίου 31 1897 » 735,70
» λαχειοφ. ὁμ. Ἐθν. Τραπέζης ' δρ. 585,20 » 4,681,60
καὶ ἀπὸ τὴν ἐνυπόθηκον ὀφειλήν » 2,572,80
Ἐν ὅλῳ Δρ. 7,990,10

γ'.) ὅτι τῶν ἐξόδων ὄντων Δρ. 14,107,27
καὶ τῶν ἐσόδων μετὰ τοῦ περισσεύμ. 10βρ 31 1896 » 7,078,97
προέκυψε ζημία τὸ 1897 Δρ. 7,028,30

Σημ. Ὑπάρχουσι καὶ σώματα τοῦ περιοδικοῦ «Ἀναπλάσεως» α, β, γ, δ, ε, ς, ζ ἔτους, «Ψυχολογικαὶ Μελέται» περὶ Γενέσεως» καὶ ἄλλα τινὰ βιβλία, ἅτινα δὲν ὑπελογίσθησαν ἐν τῇ περιουσίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1898.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή
Π. Καπλανέζης
Χρ. Ἰωαννέζης
Λεων. Πηγέας

Ἐπέτειος ἑορτὴ τῆς «Ἀναπλάσεως.»

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις εἰσέρχεται ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ πρῶτον ἀνετέθη εἰς τὸ Προεδρεῖον νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς ἐπετείου ἑορτῆς, νὰ δημοσιεύσῃ δὲ τὴν ἀπόφασίν του, ἥτις ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Ὡς ἡμέρα τῆς ἑορτῆς εἶνε ὡρισμένη ἡ τῆς 29 Ἰουλίου μνήμης Ἁγ. Ἀποστόλων.

Ὡς τόπος ἑορτῆς ὁρίζεται ὁ παρὰ τὴν Καλλιθέαν ἰξοχικὸς ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως.

Προσκαλοῦνται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἱεροτελεστίαν, ἐὰν εὐκρεστηθῶσιν, ὅσοι δυνηθῶσιν ἐκ τῶν σεβ. κληρικῶν τῶν συνεργαζομένων ἐν τῇ «Ἀναπλάσει».

Ὁ πανηγυρικὸς ἀνατίθεται εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ ἀπεσταλμένον τοῦ Συλλόγου κ. Μ. Γαλανόν, ὅστις καλεῖται νὰ παραστῇ τότε ἐν Ἀθήναις.

Εἰς τὴν Πανήγυριν καλοῦνται νὰ λάβωσι μέρος καὶ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν θείαν κοινωνίαν τὸ Συμβούλιον καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ μέλη τοῦ Συλλόγου, τῆς «Ἀναπλάσεως», αἱ ἐφορίαι καὶ τὰ μέλη τῶν Λαϊκῶν Τμημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τὰ μέλη τοῦ Παιδαγωγικοῦ Συλλόγου τοῦ Σωτῆρος καὶ πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐπίτιμα καὶ ἀρωγὰ μέλη τῆς «Ἀναπλάσεως» οἰκογενειακῶς.

Τὰ δευτερεύοντα τῆς πανηγύρεως θὰ ὁρισθῶσι δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος.

Τύπωσις τοῦ περὶ Γλάδστωνος λόγου.

Περὶ τοῦ λόγου εἰς τὸν Γλάδστωνα ἐδηλώθη ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Διαλησμᾶ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως, διότι συνεφώνησεν ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ κ. Καρολίδου νὰ τυπωθῇ κατὰ μέρος εἰς τὸ περιοδικὸν καὶ ἐν ὅλῳ εἰς τινα μόνον φυλλάδια μετ' ἐξωφύλλου, δι' ὅπερ δὲν θὰ ἀπαιτηθῇ σπουδαῖον ποσὸν ἄξιον τῆς μερίμνης τῆς Συνελεύσεως.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1898.

Ὁ ταμίας κ. Γ. Στρατούλης εἰσήγαγε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1898 ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

ΕΣΟΔΑ

Εἰσπράξεις συνδρομῶν ἐπὶ πιθανῶς πληροσούντων συνδρομητῶν 2262 ' δρ. 8.80 Δρ. 19,905,60
Ἔσοδα ἔκκακτα ἐκ προσφορῶν, πωλήσεως βιβλίων καὶ φύλλων » 700
Δρ. 20,605.60
Ἔλλειμμα » 2,645.40
Δρ. 23,251.

ΕΞΟΔΑ

Χάρτης φύλλ. 19 ' δεσμ. 5 δεσμ. 95
» » 33 » » 4 » 132
» δεσμ. 227 ' 16 δρ. 3632—
Τυπωτικὰ φυλ. 19 50 δρ. 950
» 33 45 » 1485 » 2435
Γραμματόσημα φύλλων καὶ ἐπιστολῶν κατὰ μέσον ὅρον » 2244
Ἔξοδα διάφορα γραφείου κατὰ μέσον ὅρον » 1299
Ἐπὶ συνδρομητῶν 3231 μείον 30 ο[ο οἱ πληρώσοντες ἐν ὅλῳ 2262 ' δρ. 8,80 κατὰ μέσον ὅρον, δρ. 19905
' 20 ο[ο προμήθεια » 3981
Ἐνοίκιον ' 125 τὸν μῆνα » 1500
Μισθοὶ ὑπαλλήλων » 3720
Ἔξοδα Περιοδείας » 4440
Δρ. 23251

Ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς λοιπῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Ἀποφασίζεται ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ γίνῃ συζήτησις συνεργομένης τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου. Πρὸ τούτου γίνεται ἔκκλησις εἰς τοὺς φιλογενεῖς καὶ φιλοχρίστους ἄνδρας καὶ εἰς πάντα τὰ ὁποιουδήποτε μέλη τῆς «Ἀναπλάσεως», ὅπως ὄχι μόνον καταβάλωσι τὰς ὀφειλομένας συνδρομάς των, ἀλλὰ καὶ συνεισφέρωσιν ἐπὶ πλέον, ὅσοι δύνανται, ὅπως καλυφθῇ τὸ ἀνωτέρω ἔλλειμμα, ἵνα μὴ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ἡ κατὰ Ἰούλιον συνερχομένη αὕθις ἐκτάκτως Συνέλευσις νὰ περικόψῃ δαπάνας πρὸς βλάβην τῶν ἔργων τῆς «Ἀναπλάσεως».

Παρελθούσης τῆς ὥρας ἀναβάλλεται ἡ περὶ τῆς κυριακῆς ἀργίας καὶ τῶν λοιπῶν συζήτησις καὶ δρᾶσις μέχρι τῶν ἀρχῶν Ἰουλίου, ἵνα λάβῃ μέρος ἐν αὐταῖς ἐπιστρέφων ἐκ τῆς περιοδείας καὶ ὁ κ. Γαλανός.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ ὑπὲρ τῶν Λαϊκῶν Σχολῶν τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν τυπωθεῖσα ἰδιαιτέρως δημοσιεύεται καὶ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

— Περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ κλήρου μανθάνομεν ὅτι ἐγένετο συζήτησις ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ συζήτησις ἐμελλε νὰ ἐπαναληφθῇ. Τὸ προταθὲν νὰ πεμφθῇ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς ἐγκύκλιος προτρεπτική, ὅπως χειροτονῶσιν ἀξίους καὶ μὴ ὑπεραρίθμους ἐφάνη ἄριστον καὶ ἀνεπαρκές, διότι καὶ ἄλλοτε μάτην ἐστάλησαν ὅμοιαι ἐγκύκλιοι. Κρίνεται λοιπὸν ἐπάναγκες νὰ ἀπαιτῶνται προσόντα πρὸς χειροτονίαν ἠθικὰ μὲν κοινὰ διὰ πάντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Γραφῶν καὶ Κανόνων ὡρισμένα, παιδεύσεως δὲ τὰ ἀνάλογα πρὸς τὴν θέσιν δι' ἣν τις χειροτονεῖται, νὰ ὁρισθῶσι δὲ καὶ ποιναὶ κατὰ τῶν χειροτονούντων ὑπεραρίθμους καὶ ἀναξίους.

— Σκέψις γίνεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὅπως κανονισθῇ δι' ἐγκυκλίου ὁ χρόνος τῶν ἀκολουθειῶν παρατεινομένων ἤδη ἐπὶ μακρόν. Αἱ βραδεῖαι ἐκφωνήσεις καὶ τὰ ἀργὰ ψάλματα ἂν κανονισθῶσιν ἐπὶ τὸ γοργότερον, θὰ ἐπέλθῃ ὄχι ὀλίγη συντομία. Καὶ μία ἀναθεώρησις τοῦ τυπικοῦ εἶνε ἐπίσης ἀναγκαιοτάτη. Τὸ ζήτημα εἶνε ὄχι μικρὸν καὶ χρήζει μεγάλης μελέτης καὶ συντόνου ἐνεργείας.

— Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς, ὁ καὶ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ ἐπικαλούμενος, εἰς λίαν κρίσιμον θέσιν ἔχει ἔλθῃ στενοχωρούμενος πάντοθεν ὑπὸ φιλαπάγων γειτόνων. Ἕνεκα τούτου προβαίνει εἰς προκηρύξεις πρὸς τὸν λαόν του, δι' ὧν πειρᾶται νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸ ῥεῦμα τῆς διαφθορᾶς, τῆς ὀλιγωρίας περὶ τὰ κοινὰ καὶ τῶν καταχρήσεων, αἵτινες καὶ ἐκεῖ γίνονται ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ δημοσίου καὶ νὰ παρασκευάσῃ τὴν γῶραν πρὸς ἄμυναν. Δὲν παύει δὲ ἐπιδαψιλεύων περιποιήσεις καὶ κολακείας πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ἵνα περισταλῇ τὰς ἁρπακτικὰς αὐτῶν διαθέσεις. Πρό τινος χρόνου, ὡς ἱκανοποίησιν ἐπὶ τῷ φόνῳ Γάλλου ἱεραποστόλου ἐν ἀπωτάτῃ ἐπαρχίᾳ, ἠναγκάσθη οὐ μόνον νὰ καταβάλῃ ἀδρὰν χρηματικὴν ἀποζημίωσιν καὶ νὰ ὑποσχεθῇ τὴν καταδίκην τῶν ἐνόχων καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κτίσῃ ἐξιλαστήριον καθολικὸν ναὸν ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ παραχωρήσῃ ἐκ περισσοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν στρῶσιν νέας ἐκ Τογκίνου σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, εἰς οὐδεμίαν διατελοῦσαν σχέσιν πρὸς τὴν σκιὰν τοῦ ἱεραποστόλου.

— Ἀνέκδοτον περὶ τῆς χριστιανικότητος τοῦ Ναυάρχου Σάμψωνος, ἐδημοσίευσεν ἐν ἐφημερίσιν τῆς Ν. Ὑόρκης ἀγγλίς τις συνάδελφος τοῦ ἐν λόγῳ Ναυάρχου κατὰ τὸν ἀντιποκριτὴν τῆς «Ἀκροπόλεως». Διωρίσθησαν οἱ δύο σῳματοφόροι εἰς τὸ αὐτὸ πολεμικόν. Ὁ διηγούμενος συνελθίζε κάθε βράδυ νὰ γονυπετῇ εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ νὰ προσεύχηται. Τὴν πρώτην ἑσπέραν, ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κατακλίσεως, ἐπειδὴ εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον ἦσαν καὶ ἄλλοι, ἐστενοχωρεῖτο καὶ δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ. Ἀσθενοῦς ὢν χαρακτῆρος, ἐφοβεῖτο μήπως τὸν γελάσουν οἱ ζωηροὶ συνάδελφοί του. Ὁπόταν βλέπῃ εὐτυχῶς τὸν Σάμψων ἑτοιμαζόμενον καὶ τοῦτον νὰ κατακλιθῇ, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν παρουσίαν τῶν ἄλλων, νὰ γονατίσῃ καὶ νὰ προσευχηθῇ· ἐπιθυμοῦντα ἀμέσως εἰς τοὺς ἄλλους, εὐλαβῶς παραστάντας εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ἰσχυρᾶς θρησκευτικῆς θελήσεως. Δύνανται νὰ παραδειγματισθῶσιν ἐντεῦθεν πολλοὶ ὀρθόδοξοι αἰσχυνόμενοι ν' ὁμολογήσωσι τὸν Χριστὸν πιστοῦντες τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

— Οἱ Φαρισαῖοι ἐὰν ἐλάμβανον εἰσόδημα δέκα δραχμῶν ἐδίδον τὴν μίαν, ἐὰν ἑκατὸν τὰς δέκα, καὶ οὕτω καθεξῆς ἀποδεκατοῦντες πάντα ὅσα ἐκτῶντο. Δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ εἴπωμεν σήμερον ὅτι εἴμεθα κατὰ τοῦτον Φαρισαῖοι; Οἱ Φαρισαῖοι προσηύχοντο δημοσίᾳ μεγαλαυχοῦντες. Προσευχόμεθα ἡμεῖς ἐν κρυπτῷ;

— Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ διορισμοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Πόλης παρὰ τῷ Πάπᾳ λέγεται ὅτι κατίσχυσεν ἡ Τουρκικὴ τῆς Παπικῆς διπλωματίας. Φέρεται δὲ καὶ ὡς τοιοῦτος ἀντιπρόσωπος ὁ Ἀσσίμ-βεης, πρώην ἐν Ἀθήναις πρέσβυς τῆς Τουρκίας. Ὁ Πάπας κατώρθωσε νὰ διασκεδάσῃ τοὺς ἐνδοιασμοὺς τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἤδη ἔχει ἀνάγκην τῆς εὐμενείας του χάριν ἱκανῶν βουλευτικῶν ψήφων, ἃς ἔχει ὁ κλῆρος ἐν Γαλλείᾳ.

— Οἱ ὀφείλοντες συνδρομὰς τῆς «Ἀγάπης» παρακαλοῦνται νὰ πέμψωσιν αὐτὰς εἰς τὴν «Ἀνάπλασιν», μεθ' ἧς ἡ «Ἀγάπη» συνεχωνεύθη.

— Ἡ ἑρμηνεία εἰς τὰ Κυριακὰ Εὐαγγέλια παρὰ Μιχ. Γαλανοῦ εἰς 2 τόμους τιμωμένη δρ. 5 πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Μ. Σκλιβέρου, πρὸς ὃν ἂς ἀπευθυνθῇ ὁ θέλων νὰ προμηθευθῇ τὸ ἔργον.

ΟΙ ΔΙΔΑΞΟΝΤΕΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΛΑΪΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ,,
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἰς τὴν Α' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον 8 — 9 μ. μ.

Κυριακῇ 14 Ἰουνίου Ἀρχιμ. Τιμ. Ἀναστασίου.
Τετάρτῃ 17 Ἰουνίου Κ. Διαλησμᾶς.
Σαββάτῳ 20 » Ζήσιμος Τυπάλδος.

Εἰς τὴν Β' ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εἰρήνης 5 1)2—6 1)2 μ. μ.

Κυριακῇ 14 Ἰουνίου Ἰγνάτιος Μοσχάκης.

Εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Τμῆμα τῆς Ἀναπλάσεως

Κυριακῇ 14 Ἰουνίου 5—6 Κ. Διαλησμᾶς.
Πέμπτῃ 18 » 8—9 Π. Γκορογιάννης.
Σαββάτῳ 20 » 8—9 Γεώργ. Ἀγγελόπουλος.

Εἰς τὴν λαϊκὴν Σχολὴν Ταμιευτηρίου Οἰκονομίας 8—9

Σαββάτῳ 20 Ἰουνίου Ἀρχιμ. Ἰ. Μαρτῖνος.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
Τῆς 21ης Ἰουνίου 1898.

Τὰ τῆς αὔριον Κυριακῆς ἀναγνώσματα βλέπε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ἐνταῦθα δημοσιεύονται τὰ τῆς μεθεπομένης, ὅπως περιέρχωνται ἐγκαίρως εἰς χεῖρας πάντων.

Κείμενον

Ἀδελφοί, [18] ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. [19] Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. [20] Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. [21] Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. [22] Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. [23] Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. (στ' 18—23).

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Ἀδελφοί, [18] τώρα, ὅτε εἶσθε ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ δὲν εἶσθε πλέον δοῦλοι εἰς αὐτήν, τώρα ἔχετε τὴν τιμὴν νὰ εἶσθε ὄργανα καὶ ὑπήκοοι τῆς θείας δικαιοσύνης. Ποῖον λοιπὸν καθῆκον ἔχετε τώρα; Ἔχετε καθῆκον νὰ ὑπακούητε τώρα εἰς τὴν δικαιοσύνην τόσον, ὅσον ὑπηκούετε ἄλλοτε εἰς τὴν ἁμαρτίαν. [19] Δὲν λέγω νὰ ἐνεργῆτέ τι ὑπεράνθρωπον· λέγω τι ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινὴν τοῦ ἀνθρώπου δύναμιν· διότι λαμβάνω ὑπ' ὄψει ὅτι φέρετε σῶμα, ὅπερ ἔχει τὰς ἀδυναμίας του. Ἔχετε λοιπὸν τώρα καθῆκον, ἂν ὄχι περισσότερον, τοὐλάχιστον ἐξ ἴσου, ὅσον ἄλλοτε εἰς τὴν ἁμαρτίαν, τόσον τώρα νὰ δουλεύητε εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ὅπως δηλαδὴ ἄλλοτε, πρὶν γίνητε χριστιανοί, ἐκάματε τὰ μέλη τοῦ σώματός σας δοῦλα τῶν ἀκαθάρτων σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν σας καὶ ὄργανα τοῦ ἀνόμου τῆς πονηρίας πνεύματος πρὸς ἐκτέλεσιν πράξεων ἀπαγορευομένων καὶ καταδικαζομένων ὑπὸ τοῦ θείου νόμου· οὕτω ἔχετε καθῆκον τώρα νὰ κάμητε τὰ μέλη τοῦ σώματός σας δοῦλα καὶ ὄργανα τῆς θείας δικαιοσύνης πρὸς ἐκτέλεσιν πράξεων, αἵτινες φέρουσιν εἰς τὸν πράττοντα πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καθαρότητα καὶ ἁγιασμόν. [20] Διότι, ὅτε ἄλλοτε ἦσθε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, δὲν ὑπηκούετε εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἀλλ' ἦσθε ἐλεύθεροι ὡς πρὸς αὐτήν. [21] Τί λοιπὸν τὸ ἐντεῦθεν κέρδος σας; καὶ ποῖον καρπὸν εἴχετε τότε ἐκ τῆς δουλείας σας ἐκείνης; Δὲν εἴχετε τὰ ῥαῦλα καὶ κακὰ ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα τώρα αἰσθάνεσθε αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν; [22] Ἐνῶ τώρα, ὅτε ἠλευθερώθητε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ ὅτε ὑπηκούσατε εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε ὡς καρπὸν καὶ ὠφέλειαν τῆς εἰς τὸν Θεὸν ὑπακοῆς σας τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καθαρότητα καὶ τὸν ἁγιασμόν σας· ὅταν δὲ τελευτήσητε τὸν ἐπὶ γῆς βίον σας, θὰ ἔχητε ζωὴν αἰώνιον. [23] Διότι, ὅταν ζῇ καὶ ἀποθνήσκῃ τις εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτωλοῦ ζωῆς του θὰ ἔχῃ τὸν αἰώνιον θάνατον· ἐνῷ τὸ χάρισμα, τὸ ὁποῖον χαρίζει ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς δουλεύοντας καὶ ὑπακούοντας εἰς τὴν δικαιοσύνην του, εἶναι ζωὴ αἰώνιος.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
Τῆς 21ης Ἰουνίου 1898.

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας, γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. (Ματθ. κεφ. η' 5—13).

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Ὅτε κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν Καπερναούμ, παρουσιάσθη ἐνώπιόν του εἰς ἑκατόνταρχος, ὅστις τὸν παρεκάλει καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτόν· Κύριε, ὁ ὑπηρέτης μου εἶνε κατάκοιτος εἰς τὴν οἰκίαν μου, διότι πάσχει ἀπὸ παραλυσίαν, καὶ δεινῶς βασανίζεται. Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει εἰς αὐτόν· Ἐγὼ θὰ ἔλθω νὰ τὸν θεραπεύσω. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἑκατόνταρχος καὶ εἶπε· Κύριε, δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ σὲ δεχθῶ εἰς τὴν οἰκίαν μου· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ θὰ θεραπευθῇ ὁ ὑπηρέτης μου· διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος τῆς ἐξουσίας, καὶ ἔχω ἀνωτέρους μου, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπακούω· καὶ στρατιώτας ὑπὸ τὰς διαταγάς μου· καὶ λέγω εἰς τοῦτον· Ὕπαγε, καὶ ὑπάγει· καὶ εἰς ἄλλον· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δοῦλόν μου· Κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει. Ὅταν δὲ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἠκολούθουν· Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι οὔτε μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν δὲν εὗρον ἄνθρωπον μὲ τόσον μεγάλην πίστιν. Σᾶς λέγω δὲ ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως θὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν πίστιν μου καὶ θὰ γίνουν μέτοχοι τῶν ἀγαθῶν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν μὲ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ· ἐκεῖνοι δὲ οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς των ἔχουν δικαίωμα νὰ εἶνε πολῖται τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἂν δὲν ἔχουν τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπακοήν, θὰ διωχθοῦν ἐξ αὐτῆς, καὶ θὰ παραδοθοῦν εἰς τὸ σκότος, τὸ ὁποῖον εἶνε ἔξω ἀπὸ τὴν βασιλείαν· ἐσοι δὲ φυλακισθοῦν ἐκεῖ θὰ κλαίουν ἀπὸ τὴν θλῖψιν καὶ θὰ τρίζουν τοὺς ὀδόντας των. Κατόπιν ἐστρεψε τὸν λόγον ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν ἑκατόνταρχον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὕπαγε, καὶ ἂς ἐκτελεσθῇ ὅ,τι ζητεῖς, σύμφωνα μὲ τὴν πίστιν σου. Πράγματι δὲ ἐθεραπεύθη ὁ ὑπηρέτης του κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν.

Κ. Α. Διαλησμᾶς

Τύποις Ἰωάννου Νικολαΐδου.